

Justitiedepartementet
EU-enheten

EU-nämnden
Riksdagen

Kopia: Justitiekommittén
Kopia: Socialförsäkringsutskottet
Kopia: Konstitutionsutskottet
Kopia: Civilutskottet

Kommenterad dagordning för rådets möte för rättsliga och inrikes frågor (RIF) den 7–8 mars 2019

INRIKES FRÅGOR

1. Godkännande av dagordningen (*Sr Johansson, Sr Damberg*)

Se bifogad preliminär dagordning.

2. Godkännande av A-punkterna (*Sr Johansson, Sr Damberg*)

a) Lista över icke lagstiftande verksamhet

b) Lista över lagstiftande verksamhet (Offentlig överläggning i enlighet med artikel 16.8 i fördraget om Europeiska unionen)

Det har ännu inte presenterats någon A-punktslista.

Lagstiftningsöverläggningar

3. Förordning om ändring av förordningen om en europeisk gräns- och kustbevakning (*Sr Damberg*)

= *Lägesrapport*

Ävsikten med behandlingen i rådet:

Lägesrapport

Dokument:

6357/19 Proposal for a Regulation of the European Parliament and of the Council on the European Border and Coast Guard and repealing Council Joint Action n°98/700/JHA, Regulation (EU) n° 1052/2013 of the European Parliament and of the Council and Regulation (EU) n° 2016/1624 of the European Parliament and of the Council - Mandate for negotiations with the European Parliament

Tidigare dokument:

Fakta-PM 2018/19: FPM10 om förslag till ny förordning om en europeisk gräns- och kustbevakning.

KOM (2018) 631 Förslag till EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING om den europeiska gräns- och kustbevakningen och upphävandet av rådsbeslut nr 98/700/RIF, förordning (EU) nr 1052/2013 av Europaparlamentet och rådet och förordning (EU) nr 2016/1624 av Europaparlamentet och rådet.

Tidigare behandlad vid samråd med EU-nämnden:

Förslaget till förordning behandlades vid samråd med EU-nämnden den 5 oktober 2018 och den 30 november 2018

Tidigare behandlad vid överläggning med eller information till riksdagsutskott:

Förslaget till förordning behandlades i justitieutskottet den 4 oktober (information), den 23 oktober (överläggning) och den 29 november 2018 (information)samt den 5 februari 2019 (information).

Bakgrund:

Kommissionen presenterade den 12 september 2018 ett förslag till förordning om en europeisk gräns- och kustbevakning. Syftet med förslaget är att uppnå en effektiv gräns- och migrationsförvaltning och värna den inre säkerheten i unionen, samtidigt som den inre rörligheten säkerställs. Frågan har behandlats på olika nivåer i rådet och vissa frågor har identifierats som särskilt centrala för medlemsstaterna.

Rådet antog vid mötet den 6–7 december en partiell allmän inriktning om förslagen rörande återvändande och samarbete med tredjeland.

LIBE-utskottet antog i början av februari sin position om Europaparlamentets betänkande avseende förordningen.

Ordförandeskapet erhöll vid Coreper den 20 februari ett mandat från medlemsstaterna inför förhandlingar med Europaparlamentet avseende hela förordningsförslaget.

Ordförandeskapets kompromissförslag har omhändertagit de viktigaste önskemålen om förändringar i förslaget som Sverige drivit under förhandlingarna. Det har i huvudsak handlat om att genomförandet av förordningen ska vara villkorat av innevarande och nästa budgetförhandlingar inom ramen för det fleråriga finansiella ramverket (MFF).

Det har också handlat om att de operativa behoven ska styra hur mycket personal som ska utstationeras och att dessa behov ska fastställas årligen av byråns styrelse, där medlemsstaterna ingår.

Den halvtidsöversyn som föreslås ska ta hänsyn till det operativa behovet, se över personalstyrkans antal och dessutom se över kompositionen av olika kategorier personal.

Kommissionen föreslog initialt att antalet gränskontrollanter skulle uppgå till 10 000 redan år 2020. Kompromissförslaget förtydligar dock att den stående styrkan ska inrättas genom en gradvis utrullning från 2021 och att antalet 10 000 ska förstås som den maximala kapacitet som gräns- och kustbevakningsbyrån har till sitt förfogande år 2027.

Beträffande myndighetsutövning av personal anställda vid byrån, dvs. Frontex egen personal, har ordförandeskapet föreslagit förtydliganden. Dessa innebär huvudsakligen att den medlemsstat där en operation genomförs måste lämna sitt samtycke till myndighetsutövning som ska utföras av Frontex egen personal.

Överlag har ordförandeskapet omhändertagit de svenska synpunkterna under förhandlingens gång.

4. Reformeringen av det gemensamma europeiska asylsystemet och vidarebosättning (Sr Johansson) =lägesrapport

a) Dublinförordningen

Avsikten med behandlingen i rådet: Lägesrapport

Dokument: Det har ännu inte presenterats något dokument för behandlingen i rådet.

Tidigare dokument: Faktapromemoria 2015/16:FPM94, kommissionens förslag KOM(2016)270.

Tidigare behandlad vid samråd med EU-nämnden: 3 juni 2016, 7 oktober 2016, 2 december 2016, 24 mars 2017, 12 maj 2017 (frågan om solidaritet), 2 juni 2017, 6 oktober 2017, 1 december 2017, 2 mars 2018, 1 juni 2018, 5 oktober 2018, 30 november 2018

Tidigare behandlad vid överläggning med eller information till riksdagsutskott:

Överläggning med socialförsäkringsutskottet: 26 maj 2016, 2 februari 2017, 11 maj 2017 (frågan om solidaritet). Information till socialförsäkringsutskottet: 19 maj 2016 (tjm), 24 november 2016 (tjm), 1 december 2016, 23 mars 2017, 1 juni 2017, 28 september 2017, 30 december 2017, 23 januari 2017, 1 mars 2018, 31 maj 2018, 25 oktober 2018, 29 november 2018.

Bakgrund

I maj 2016 lade kommissionen fram ett förslag till en reviderad Dublinförordning. Förslaget är ett led i reformen av det gemensamma asylsystemet och syftar till att effektivisera handläggningen av Dublinärenden, förhindra sekundära förflyttningar samt etablera en automatisk och tvingande omfördelningsmekanism av asylsökande. Förhandlingar hölls hösten 2016. Under det bulgariska ordförandeskapet våren 2018 återupptogs intensiva förhandlingar. Rådet har dock inte kunnat enas om en gemensam position och vid Europeiska rådet den 28 juni konstaterades att arbetet måste fortsätta för att nå konsensus om Dublinförordningen.

Diskussionen om solidaritet och förhandlingen av en reviderad Dublinförordning har baserats på en trestegsmodell som innebär att i normalläge tillämpas Dublinförordningen, vid högt migrationstryck aktiveras en solidaritetsmekanism och i en allvarlig kris vägleder Europeiska rådet. Det österrikiska ordförandeskapet hade delvis en annan inställning och lade istället fram tankar om att utveckla ett koncept med en obligatorisk solidaritetsmekanism som innehåller ett antal frivilliga åtgärder som medlemsstaterna kan välja att genomföra. Vidare fördes också bilaterala samtal med medlemsstaterna om en sådan mekanism för ansvar och solidaritet. Men inga förhandlingar fördes om lagstiftningsförslaget. Det rumänska ordförandeskapet har hittills inte återupptagit förhandlingarna om förslaget.

Det råder således alltså stor oenighet bland medlemsstaterna främst när det gäller frågan om en tvingande omfördelning av asylsökande vid en krissituation och kopplat till den frågan om att hitta en rimlig balans mellan ansvar och solidaritet.

Vid rådsmötet den 7–8 mars 2019 är det troligt att det blir fråga om en lägesrapport, dvs. en presentation om förhandlingsläget av de olika rättsakterna som ingår i reformen av det gemensamma europeiska asylsystemet.

Europaparlamentet har den 16 november 2017 enats om ett förhandlingsmandat och är redo att inleda förhandling när rådet har enats om en position.

b) Direktivet om mottagningsvillkor (omarbetning)

Avsikten med behandlingen i rådet: Lägesrapport

Dokument: Det har ännu inte presenterats något dokument för behandlingen i rådet.

Tidigare dokument: Faktapromemoria 2015/16:FPM129, kommissionens förslag KOM(2016)465.

Tidigare behandlad vid samråd med EU-nämnden: 7 oktober 2016, 2 december 2016, 24 mars 2017, 2 juni 2017, 6 oktober 2017, 1 december 2017, 1 juni 2018, 5 oktober 2018, 30 november 2018.

Tidigare behandlad vid överläggning med eller information till riksdagsutskott:

Överläggning i socialförsäkringsutskottet: 22 september 2016, 2 februari 2017, 11 maj 2017. Information till socialförsäkringsutskottet: 24 november 2016 (tjm), 1 december 2016, 23 mars 2017, 1 juni 2017, 28 september 2017, 30 november 2017, 23 januari 2018, 1 mars 2018, 31 maj 2018, 25 oktober 2018, 29 november 2018.

Bakgrund

Den 13 juli 2016 lade kommissionen fram förslag om ett reviderat mottagandedirektiv (se faktapromemoria 2015/16:FPM129). Förslaget är ett led i reformen av det gemensamma asylsystemet och syftar till att ytterligare harmonisera mottagandeförhållandena inom EU. Genom ökad harmonisering ska en jämnare fördelning av asylsökande inom EU uppnås och incitamenten för sekundära förflyttningar minska. I november 2017 fick ordförandeskapet mandat att inleda trilogförhandlingar med Europaparlamentet. Mandatet omfattar hela förslaget men det kan bli nödvändigt att återkomma till bestämmelser som berör andra rättsakter i det gemensamma europeiska asylsystemet. Förhandlingar med Europaparlamentet inleddes i december 2017. Rådet och Europaparlamentet stod initialt långt ifrån varandra men förhandlingarna gick snabbt framåt under våren. I juni 2018 presenterade ordförandeskapet ett förslag till kompromiss mellan rådet och Europaparlamentet. Ordförandeskapet fick dock inte stöd för sitt förslag i Coreper. Medlemsstaterna hade fortfarande synpunkter på enskilda artiklar och många

motsatte sig även en överenskommelse med hänvisning till paketansatsen och ansåg att man bör avvakta tills förhandlingarna kommit längre i andra delar av asylpaketet. Under hösten har utestående frågor diskuterats vid två rättsrådgivarmöten. I slutet av januari 2019 kunde medlemsstaterna enas om rådets position och gav därmed ordförandeskapets mandat att återgå till Europaparlamentet för trilogsamtal.

Vid rådsmötet den 7–8 mars 2019 är det troligt att det blir fråga om en lägesrapport, dvs. presentation av förhandlingsläget av de olika rättsakterna som ingår i reformen av det gemensamma europeiska asylsystemet.

c) Skyddsgrundsförordningen

Avsikten med behandlingen i rådet: Lägesrapport

Dokument: Det har ännu inte presenterats något dokument för behandlingen i rådet.

Tidigare dokument: Fakta-PM 2015/16: FPM 130, kommissionens förslag KOM (2016)466.

Tidigare behandlad vid samråd med EU-nämnden: 7 oktober 2016, 2 december 2016, 24 mars 2017, 2 juni 2017, 6 oktober 2017, 1 december 2017, 1 juni 2018, 5 oktober 2018, 30 november 2018.

Tidigare behandlad vid överläggning med eller information till riksdagsutskott:

Överläggning med socialförsäkringsutskottet: 22 september 2016, 2 februari 2017, 11 maj 2017. Information till socialförsäkringsutskottet: 24 november 2016 (tjm), 1 december 2016, 23 mars 2017, 1 juni 2017, 28 september 2017, 30 november 2017, 23 januari 2018, 1 mars 2018, 31 maj 2018, 25 oktober 2018, 29 november 2018. Information till konstitutionsutskottet den 2 februari 2017.

Bakgrund

Den 13 juli 2016 lade kommissionen fram förslag om en skyddsgrundsförordning (se faktapromemoria 2015/16: FPM130). Förslaget är ett led i reformen av det gemensamma asylsystemet. Förordningen avses ersätta det nuvarande skyddsgrundsdirektivet (2011/95/EU). Förslaget syftar till en ökad harmonisering mellan medlemsstaterna när det gäller bedömningar av asylansökningar och innehållet i ett beviljat skydd. På Coreper i juli 2017 gav medlemsstaterna mandat till ordförandeskapet att inleda trilogförhandlingar. Sedan hösten 2017 pågår trilogförhandlingar med Europaparlamentet. I juni 2018 presenterade ordförandeskapet ett förslag till kompromiss mellan rådet och Europaparlamentet. Ordförandeskapet fick dock inte stöd för sitt förslag i Coreper. Vissa medlemsstater hade fortfarande synpunkter på enskilda artiklar och många motsatte sig även en överenskommelse med hänvisning till paketansatsen och ansåg att man bör avvakta tills förhandlingarna kommit längre i andra delar av asylpaketet. De utestående frågorna var främst kopplade till bestämmelser om återkallande och uppehållstillstånd. I

slutet av januari 2019 kunde medlemsstaterna enas om rådets position och gav därmed ordförandeskapet mandat att återgå till Europaparlamentet för trilogsamtal.

Vid rådsmötet den 7–8 mars 2019 är det troligt att det blir fråga om en lägesrapport, dvs. presentation av förhandlingsläget av de olika rättsakterna som ingår i reformen av det gemensamma europeiska asylsystemet.

d) Förordningen om asylförfaranden

Avsikten med behandlingen i rådet: Lägesrapport

Dokument: Det har ännu inte presenterats något dokument för behandlingen i rådet.

Tidigare dokument: Fakta-PM 2015/16: FPM131, kommissionens förslag KOM (2016)467.

Tidigare behandlad vid samråd med EU-nämnden: 7 oktober 2016, 2 december 2016, 24 mars 2017, 2 juni 2017, 6 oktober 2017, 1 december 2017, 1 juni 2018, 5 oktober 2018, 30 november 2018.

Tidigare behandlad vid överläggning med eller information till riksdagsutskott:

Överläggning med socialförsäkringsutskottet: 22 september 2016, 2 februari 2017, 11 maj 2017. Information till socialförsäkringsutskottet: 24 november 2016 (tjm), 1 december 2016, 23 mars 2017, 1 juni 2017, 28 september 2017, 30 november 2017, 23 januari 2018, 1 mars 2018, 31 maj 2018, 25 oktober 2018, 29 november 2018. Information till konstitutionsutskottet den 2 februari 2017.

Bakgrund

Den 13 juli 2016 lade kommissionen fram ett förslag till asylprocedurförordning (se faktapromemoria 2015/16: FPM131). Förslaget är ett led i reformen av det gemensamma asylsystemet. Förordningen avses ersätta det nuvarande asylprocedurdirektivet. Förslaget syftar till att etablera ett enhetligt förfarande för internationellt skydd som är effektivt, rättvist och balanserat. Förhandlingarna påbörjades hösten 2016 och har pågått sedan dess. Trots intensiva förhandlingar under det bulgariska ordförandeskapet och fortsatta diskussioner under det österrikiska ordförandeskapet har rådet inte enats om ett mandat. Förhandlingarna har fortsatt under det rumänska ordförandeskapet. Europaparlamentet har i maj 2018 enats om ett förhandlingsmandat.

Vid rådsmötet den 7–8 mars 2019 är det troligt att det blir fråga om en lägesrapport, dvs. presentation av förhandlingsläget av de olika rättsakterna som ingår i reformen av det gemensamma europeiska asylsystemet.

e) Eurodacförordningen (omarbetning)

Avsikten med behandlingen i rådet

Lägesrapport

Dokument:

Det har ännu inte presenterats något dokument för behandlingen i rådet.

Tidigare dokument:

Fakta-PM 2015/16:FPM96, kommissionens förslag KOM(2016)272

Tidigare behandlad vid samråd med EU-nämnden: 3 juni, 7 oktober, 2 december 2016, 24 mars, 2 juni, 6 oktober och den 1 december 2017 samt 1 juni, 5 oktober och den 30 november 2018.

Tidigare behandlad vid överläggning med eller information till:

Överläggning med socialförsäkringsutskottet: 26 maj, 1 december 2016, 11 maj 2017.
Information till socialförsäkringsutskottet: 19 maj (tjm)2016, 24 november 2016, 2 februari 2017, 23 mars 2017, 28 september 2017, 30 november 2017, 23 januari 2018, 1 mars 2018, 31 maj 2018, 25 oktober 2018, 29 november 2018.

Bakgrund

I maj 2016 lade kommissionen fram förslag till en reviderad Eurodacförordning. Förslaget är ett led i reformen av det gemensamma europeiska asylsystemet. Förslaget innebär att Eurodac, förutom att bidra till det praktiska genomförandet av Dublinförordningen, även ska bidra till kontroll av olaglig invandring och underlätta återvändande. Eurodac föreslås på så sätt få ett bredare användningsområde än tidigare. Förslaget innebär att information om bland annat fingeravtryck och ansiktsbild kommer att lagras och jämföras för personer som ansöker om asyl, grips i samband med att de olagligen passerar EU:s yttre gräns eller uppehåller sig olagligen i en medlemsstat. När det gäller fingeravtryck föreslås åldersgränsen sänkas från 14 år till 6 år. Enligt förslaget ska fler personuppgifter lagras i Eurodac. Förutom fingeravtryck och ansiktsbild ska uppgift om bland annat namn, födelsedatum, nationalitet och identitetshandlingar lagras.

Förhandlingarna inleddes sommaren 2016. Vid RIF (rådet för rättsliga och inrikes frågor) den 8–9 december 2016 antogs en partiell allmän inriktning som gav ordförandeskapet mandat till att inleda förhandlingar med Europaparlamentet.

Den partiella allmänna inriktningen innefattade (utöver kommissionens ursprungliga förslag, se Fakta-PM 2015/16:FPM96) en till viss del förenklad tillämpning och utökad tillgång till Eurodac för brottsbekämpande myndigheter för att mer effektivt kunna förebygga, upptäcka och utreda terrorbrott eller andra allvarliga brott.

I juni 2017 fick ordförandeskapet förnyat mandat till förhandlingar med Europaparlamentet. Detta mandat innefattade möjlighet för brottsbekämpande myndigheter att göra alfanumeriska sökningar. Det innefattade också att det i Eurodac-

databasen, utifrån ett återvändandesyfte ska läggas in inscannade färgkopior av resehandlingar.

LIBE-utskottets betänkande antogs i juni. Trilogmöten hölls under hösten. I februari 2018 fick ordförandeskapet ett utökat mandat att förhandla med Europaparlamentet om att det i Eurodac också ska registreras personer som vidarebosätts enligt det EU-gemensamma systemet för vidarebosättning eller enligt nationella program. Ordförandeskapet fick i juni 2018 inte tillräckligt med stöd för kompromissförslaget rörande datalagringstider. Skälet var att flera medlemsstater ansåg att man behövde avvakta förhandlingarna i Dublinförordningen och särskilt gällande den del som rör varaktigt ansvar och kopplingen till Eurodac

Under hösten 2018 hölls fortsatta tekniska diskussioner rörande de delar som gällde vidarebosatta. Däremot kunde man inte komma överens om frågan gällande datalagringstider. I februari presenterade ordförandeskapet ett nytt kompromissförslag rörande datalagringstider som inte fick stöd eftersom flera medlemsstater återigen hänvisade till paketansatsen och kopplingen till Dublinförordningen.

Vid rådsmötet den 7–8 mars 2019 är det troligt att det blir fråga om en lägesrapport, dvs. presentation av förhandlingsläget av de olika rättsakterna som ingår i reformen av det gemensamma europeiska asylsystemet.

f) Förordningen om EU:s asylbyrå

Avsikten med behandlingen i rådet: Lägesrapport

Dokument: Det har ännu inte presenterats något dokument för behandlingen i rådet.

Tidigare dokument: Kommissionens förslag KOM (2016)271 och KOM (2018) 63 Fakta-PM 2015/16: FPM95

Tidigare behandlad vid samråd med EU-nämnden: 3 juni 2016, 7 oktober 2016, 2 december 2016, 24 mars 2017, 2 juni 2017, 6 oktober 2017, 1 december 2017, 1 juni 2018, 5 oktober 2018, 30 november 2018.

Tidigare behandlad vid överläggning med eller information till riksdagsutskott:

Överläggning med socialförsäkringsutskottet: 26 maj 2016, 2 februari 2017, 11 maj 2017, 25 oktober 2018. Information till socialförsäkringsutskottet: 19 maj 2016 (tjm), 24 november 2016 (tjm), 1 december 2016, 23 mars 2017, 1 juni 2017, 28 september 2017, 30 november 2017, 23 januari 2018, 1 mars 2018, 31 maj 2018, 29 november 2018.

Bakgrund

Förslaget till förordning om Europeiska unionens myndighet för asylfrågor (EUAA) presenterades den 4 maj 2016 och är ett av lagstiftningsförslagen i reformen av det gemensamma europeiska asylsystemet. Syftet med förslaget som presenterades 2016 är att stärka det praktiska samarbetet inom unionen och främja en enhetlig tillämpning av de gemensamma reglerna (se fakta-PM 2015/16:FPM 95). I december 2017 nåddes en kompromiss med Europaparlamentet om alla delar av förslaget utom de som hänvisar till andra rättsakter i asylpaketet. Sedan dess har förhandlingarna av förordningen inväntat övriga rättsakter i det gemensamma asylsystemet.

På Europeiska rådets möte i juni 2018 konstaterades att asylmyndigheten är ett viktigt verktyg för att effektivt hantera både nuvarande och framtida utmaningar på migrationsområdet. Myndigheten måste kunna ge det operativa och tekniska stöd som medlemsstaterna behöver för att hantera migrationen. Kommissionen presenterade därför den 12 september 2018 förslag till ändringar och tillägg i fyra artiklar i förordningen i syfte att ytterligare stärka myndighetens operativa kapacitet att bistå medlemsstaterna i asylprocesserna.

Myndigheten föreslås få utökade befogenheter att stödja medlemsstaterna på deras egen begäran eller på myndighetens initiativ när en medlemsstat befinner sig under press, i överenskommelse med myndigheten. Förslaget innebär dock inte att myndigheten får befogenhet att fatta beslut i asylärenden. Efter förhandlingar i rådet har förslaget ändrats till att EUAA får mandat att bistå medlemsstater snarare än att utföra uppgifterna själv. I januari 2019 presenterade ordförandeskapet ett förslag till rådposition i Coreper men fick inte stöd för ett mandat att starta förhandlingar med Europaparlamentet. Vid rådsmötet den 7–8 mars 2019 är det troligt att det blir fråga om en lägesrapport, dvs. presentation av förhandlingsläget av de olika rättsakterna som ingår i reformen av det gemensamma europeiska asylsystemet.

g) Förordningen om ramen för vidarebosättning

Avsikten med behandlingen i rådet: Lägesrapport

Dokument: Det har ännu inte presenterats något dokument för behandlingen i rådet.

Tidigare dokument: Fakta-PM 2015/16:FPM 122, kommissionens förslag KOM (2016)468.

Tidigare behandlad vid samråd med EU-nämnden: 7 oktober 2016, 2 december 2016, 24 mars 2017, 2 juni 2017, 6 oktober 2017, 1 december 2017, 1 juni 2018, 5 oktober 2018, 30 november 2018.

Tidigare behandlad vid överläggning med eller information till riksdagsutskott:

Överläggning med socialförsäkringsutskottet: 22 september 2016, 2 februari 2017, 11 maj 2017. Information till socialförsäkringsutskottet: 24 november 2016 (tjm), 1 december

2016, 23 mars 2017, 1 juni 2017, 28 september 2017, 30 november 2017, 23 januari 2018, 1 mars 2018, 31 maj 2018, 25 oktober 2018, 29 november 2018.

Bakgrund

Den 13 juli 2016 lade kommissionen fram förslag om förordning om ett EU-gemensamt system för vidarebosättning och förslag om ändring av förordningen om asyl-, migrations-, och integrationsfonden (AMIF) (se faktapromemoria 2015/16:FPM122). Förslaget syftar till att etablera en ram för EU:s politik för vidarebosättning. Förslaget innebär en mer sammanhållen handläggningsprocess kring vidarebosättning och en mer sammanhållen ansats gentemot de stora värdländerna. Förslaget innehåller inga bestämmelser som tvingar en EU-medlemsstat att ta en viss andel av en EU-gemensam vidarebosättningskvot. Men det föreslås att genomförandebefogenheter ges till rådet som i ett separat beslut, efter förslag från kommissionen, ska fastställa en EU-gemensam kvot och medlemsstaternas andelar i denna, liksom övergripande geografiska prioriteringar.

I november 2017 fick ordförandeskapet mandat att inleda triloförhandlingar med Europaparlamentet. Mandatet innebär att ramverket förutom vidarebosättning också ska omfatta s.k. humanitärt mottagande. Frivilligt deltagande betonas särskilt eftersom många medlemsstater krävt stor flexibilitet och en tydlighet kring detta. EU-finansiering vid vidarebosättning under nationella program ska kunna ges med 6 000 euro, jämfört med 10 000 euro under det gemensamma programmet. Förhandlingar med Europaparlamentet har pågått sedan december 2017.

Vid Coreper den 21 november 2018 sökte ordförandeskapet stöd från medlemsstaterna för ändringsförslag i två huvudfrågor som gäller s.k. strategisk användning av vidarebosättning och integrationsutsikter. Målsättningen var att därefter fortsätta triloförhandlingar med Europaparlamentet. Ordförandeskapet fick dock inte tillräckligt stöd för ansatsen och konstaterade att tekniska diskussioner behöver fortsätta. Ytterligare diskussioner har därefter förts i rådet men trots ordförandeskapets försök att komma vidare har flera medlemsstater varit emot formella diskussioner med parlamentet med hänvisning till paketansatsen. Ordförandeskapet återkom till Coreper den 15 februari med fortsatta förslag som rör integrationsförutsättningar. Inte heller denna gång erhöll ordförandeskapet tillräckligt stöd från medlemsstaterna för att gå vidare till trilof med parlamentet med hänvisning till paketansatsen.

Vid rådsmötet den 7–8 mars 2019 är det troligt att det blir fråga om en lägesrapport, dvs. presentation av förhandlingsläget av de olika rättsakterna som ingår i reformen av det gemensamma europeiska asylsystemet.

5. Övriga frågor (Sr Johansson, sr Damberg)

- Aktuella lagstiftningsförslag
- = *Information från ordförandeskapet*

Avsikten med behandlingen i rådet:

Information från ordförandeskapet om aktuella lagstiftningsförslag.

Icke lagstiftande verksamhet

6. Migration: EU-samarbete med länder utanför EU (Sr Johansson)

- = *Lägesrapport och diskussion*

Avsikten med behandlingen i rådet: Lägesrapport och diskussion.

Dokument

Det har ännu inte presenterats något dokument för behandlingen i rådet.

Tidigare dokument: -

Tidigare behandlad vid samråd med EU-nämnden:

2015: 6, 9 och 27 november 2015,

2016: 19 februari, 4 mars, 15 april, 13 maj, 3 juni, 7 oktober, 2 december, 2017: 24 mars, 2 juni, 8 september, 6 oktober,

2018: 2 mars, 1 juni, 3 oktober.

Tidigare behandlad vid överläggning med eller information till riksdagsutskott: Information till socialförsäkringsutskottet

2015: 5 och 26 november,

2016: 3 mars, 14 april, 12 maj, 26 maj, 24 november, 1 december,

2017: 23 mars, 1 juni, 28 september,

2018: 1 mars, 31 maj, 8 november.

Bakgrund

På rådet för rättsliga och inrikes frågor den 7–8 mars kommer en lägesrapport ges följt av en diskussion om situationen på migrationsområdet. Denna dagordningspunkt är sedan 2015 återkommande på råden för rättsliga och inrikes frågor. Ordförandeskapet har denna gång aviserat att inriktningen för diskussionen vid detta möte kommer att fokusera på EU:s samarbete med tredjeländer.

EU samarbetar med tredjeländer på migrationsområdet inom den övergripande strategin för migration och rörlighet (GAMM). Europeiska rådet bekräftade bl.a. i slutsatserna av den 28 juni 2018 att förutsättningarna för en fungerande europeisk migrationspolitik är en övergripande strategi för migration som kombinerar en effektivare kontroll av EU:s yttre gränser, ökade yttre åtgärder och de interna aspekterna. Det migrationsrelaterade samarbetet med tredjeländer har, inte minst på grund av migrationssituationen runt Medelhavet, också intensifierats med fokus på att bekämpa grundorsakerna till irreguljär migration och att bidra till att förbättra kapaciteten att hantera migrationen i ursprungs- och transitländerna.

Svensk ståndpunkt

EU måste solidariskt genomföra de beslut som fattats för att gemensamt lösa migrationssituationen.

Sverige förespråkar långsiktiga migrationsdialoger med prioriterade tredjeländer och stödjer EU-samarbetet för att stärka ursprungs- och transitländerns egen kapacitet att hantera alla aspekter av migration inklusive bekämpning av människosmuggling.

För att rädda liv och tillhandahålla alternativ till farliga irreguljära migrationsvägar är det av vikt att medlemsstaterna ökar vidarebosättning, i samarbete med UNHCR.

Sverige stödjer utökade ansträngningar av UNHCR och IOM längs relevanta migrationsrutter. Detta gäller även aktiviteter för att få till stånd ett ökat frivilligt återvändande och återetablering samt för att bereda internationellt skydd genom vidarebosättning. UNHCR och IOM är centrala aktörer för ett rättssäkert genomförande med respekt för mänskliga rättigheter.

Det är nödvändigt att fortsatt fokusera på ett bättre återvändande. En väl fungerande ordning för återvändande är viktig för ett gemensamt och hållbart europeiskt migrationssystem. Regeringen ställer sig därför bakom utökade ansträngningar i syfte att verkställa återvändandebeslut och som säkerställer att detta sker på ett rättssäkert och värdigt sätt med full respekt för grundläggande rättigheter, inklusive asylrätten, och principen om non-refoulement.

Det är viktigt att regionala lösningar utarbetas i nära samarbete med UNHCR och IOM i enlighet med internationell rätt. Dessa får inte riskera leda till att migranter och flyktingar fräntas sina mänskliga rättigheter, inklusive rätten att söka asyl. Regeringen ser inte ad hoc-lösningar som en väg framåt utan vill verka för ett långsiktigt hållbart och solidariskt system där alla EU medlemsstater tar ansvar, särskilt när det gäller omfördelning av asylsökande och vidarebosättning.

Sverige anser att insatser ska genomföras inom ramen för beslutad budget. Diskussionen om framtida åtaganden bör föras inom den pågående förhandlingen om långtidsbudgeten, som inte får föregripas.

7. EU:s åtgärder mot terrorism – lägesrapport och fortsatt inriktning (Sr Damberg) = Riktlinjedebatt

Avsikten med behandlingen i rådet: Riktlinjedebatt

Dokument:

Det har ännu inte presenterats något dokument för behandlingen i rådet.

Tidigare dokument: -

Tidigare behandlad vid samråd med EU-nämnden: -

Tidigare behandlad vid överläggning med eller information till riksdagsutskott: -

Bakgrund:

Med utgångspunkt i en summering av de många åtgärder som har vidtagits inom EU-samarbetet för att stärka arbetet mot terrorism sedan 2015 väntas ordförandeskapet ta initiativ till en diskussion om vad mer som kan och bör göras för att möta hotet från terrorism.

Svensk ståndpunkt:

Regeringen stödjer EU:s arbete mot terrorism. Samarbetet inom EU är centralt för Sveriges internationella arbete mot terrorism. Sverige välkomnar samarbete mellan EU:s myndigheter på området för rättsliga och inrikes frågor inom deras respektive mandat. Regeringens inställning till enskilda åtgärder tar sin utgångspunkt i de principer som framgår i Förebygga, förhindra och försvåra – den svenska strategin mot terrorism [skr. 2014/15:146] samt i de två blocköverskridande överenskommelserna om åtgärder mot terrorism.

All terrorismbekämpning, inklusive informationsutbyte, ska ske med respekt för grundläggande rättigheter och med hänsyn till skyddet av den personliga integriteten.

8. Förbättring av den demokratiska motståndskraften: säkerställande av fria och rättvisa val samt bekämpning av desinformation (Sr Johansson) *= Information från ordförandeskapet*

Avsikten med behandlingen i rådet
Information från ordförandeskapet

Dokument

Det har inte presenterats något dokument för behandlingen i rådet.

Tidigare dokument

KOM(2018) 637 final (meddelande)
KOM(2018) 5949 (final) (rekommendation)
KOM (2018) 636 (förordningsändring)
5348/19 Slutsatser om att säkra fria och rättvisa europeiska val

Tidigare behandlad vid samråd med EU-nämnden:

Samråd (informationspunkt) med EU-nämnden den 5 oktober 2018.
Förordningsändringen behandlades som en A-punkt den 21 december 2018.
Slutsatserna behandlades som en A-punkt den 15 februari 2019.

Tidigare behandlad vid överläggning med eller information till riksdagsutskott:

Förordningsändringen om kontrollförfarande avseende överträdelser av reglerna om skydd av personuppgifter i samband med val till Europaparlamentet var föremål för skriftlig information till konstitutionsutskottet i november 2018.

Bakgrund

I sitt årliga tal om tillståndet i unionen den 12 september 2018 tillkännagav kommissionens ordförande Jean-Claude Juncker ett paket med åtgärder för att säkerställa att det kommande valet till Europaparlamentet genomförs på ett fritt, rättvist och öppet sätt. Förslagen avser att bemöta potentiella hot mot valen och därigenom stärka motståndskraften i unionens demokratiska system.

Kommissionen har beskrivit åtgärderna närmare genom ett meddelande som åtföljdes av en rekommendation om nätverk för valsamarbete, insyn på nätet, skydd mot cyberincidenter och bekämpning av desinformationskampanjer i samband med val till Europaparlamentet. Kommissionen kommer att avlägga en rapport om genomförandet av åtgärds paketet efter 2019 års val till Europaparlamentet.

Vid allmänna rådets möte den 19 februari 2019 antogs slutsatser från rådet och medlemsstaterna om meddelandet och rekommendationen.

I slutsatserna understryks betydelsen av europeiska val i det nya digitala landskapet och respekten för grundläggande rättigheter, som yttrandefrihet och rösträtten. I texten behandlas de enskilda delarna i kommissionens åtgärds paket: inrätta nationella samarbetsnätverk med berörda myndigheter, tillförsäkra tillämpningen av GDPR och stärka åtgärder vad gäller cybersäkerhet, uppmuntra till större öppenhet och ansvarsutkrävande i fråga om politisk reklam och den externa dimensionen i valprocessen

– att motverka hybridhot. Vikten av ett källkritiskt förhållningssätt hos medborgare lyfts också fram, särskilt i deras roll som väljare, liksom förmågan att kunna värdera information från digitala källor och sociala medier m.m. för att kunna skapa sig egna uppfattningar.

9. Övriga frågor (*Sr Johansson, Sr Damberg*)

Det har ännu inte presenterats några övriga frågor.

RÄTTSLIGA FRÅGOR

Lagstiftningsöverläggningar

(Offentlig överläggning i enlighet med artikel 16.8 i fördraget om Europeiska unionen)

10. Direktivet om juridiska ombud för inhämtning av bevismaterial (*Sr Damberg*) = *Allmän inriktning*

Avsikten med behandlingen i rådet

Vid rådsmötet den 7–8 mars väntas ministrarna fatta beslut om allmän inriktning avseende förslaget till direktiv.

Bakgrund

Kommissionen presenterade den 17 april 2018 förslag till förordning och direktiv om e-bevisning.

Förordningen introducerar en European Production Order och European Preservation Order, dvs. en order att lämna ut respektive spara redan lagrad information. Såväl sociala medieföretag som Facebook och Google som företag som erbjuder rena it-infrastruktur tjänster som t.ex. IP-adresser och domännamn, omfattas. En order får skickas direkt till en leverantör i en annan medlemsstat och behöver inte, som i dag, gå via myndigheterna i den andra medlemsstaten. Allmän inriktning avseende förordningen beslutades vid rådsmöte i december 2018.

Genom *direktivet* införs ett krav på att nämnda tjänsteleverantörer utser en juridisk representant som ska vara placerad i ett EU-land, en s.k. Legal Representative. Den juridiska representanten ska ta emot ordrar om att spara eller lämna ut elektroniska uppgifter, samt se till att myndigheternas beslut och ordrar efterlevs och verkställs. Direktivet syftar främst till att förenkla samarbetet och gäller alla tjänsteleverantörer som erbjuder sina tjänster inom EU, oavsett storlek och vare sig de är etablerade inom unionen

eller inte. Medlemsstaterna kommer på så sätt alltid att veta vart en order om utlämnande eller bevarande av uppgifter ska skickas. Vidare innebär det att europeiska myndigheter kan rikta sig direkt även till t.ex. amerikanska företag som erbjuder sina tjänster i EU. I dag behöver våra myndigheter ofta begära hjälp av myndigheter i t.ex. USA vilket kan vara mycket tidsödande. Förhandlingarna i rådet beträffande direktivet har just avslutats och vid kommande ministermöte väntas beslut fattas om allmän inriktning.

Svensk ståndpunkt

Se vidare i bifogad promemoria.

11. Visselblåsardirektivet (Sr Johansson)

= *Lägesrapport*

Avsikten med behandlingen i rådet: Lägesrapport

Dokument: Det har ännu inte presenterats något dokument för den aktuella behandlingen i rådet.

Tidigare dokument: Fakta-PM 2017/18:FPM91,
COM/2018/218 final - 2018/0106 (COD)

Tidigare behandlad vid samråd med EU-nämnden: Har tidigare inte behandlats vid EU-nämnden.

Tidigare behandlad vid överläggning med eller information till riksdagsutskott:
Överläggning skedde med konstitutionsutskottet den 18 oktober 2018. Utskottet informerades skriftligen den 17 augusti 2018 och den 9 januari 2019.

Bakgrund

KOM:s förslag presenterades den 23 april 2018. Förslaget innebär att personer som rapporterar om misstänkta överträdelse av unionsrätten (visselblåsare) ska vara skyddade mot repressalier. Det ska också införas så kallade visselblåsarfunktioner, det vill säga olika typer av rapporteringskanaler och rutiner för att hantera de anmälningar om överträdelse som rapporteras, inom både offentlig och privat sektor.

Rådet antog sin förhandlingsposition vid Coreper den 25 januari 2019.
Europaparlamentet antog sin position den 26 november 2018.

Sedan dess har en rad informella trepartssamtal först. ORDF ambition är att nå en överenskommelse inom innevarande lagstiftningsperiod.

12. Övriga frågor (Sr Johansson, Sr Damberg)
Aktuella lagstiftningsförslag
= *Information från ordförandeskapet*

Avsikten med behandlingen i rådet:

Information från ordförandeskapet om aktuella lagstiftningsförslag.

Icke lagstiftande verksamhet

13. Rådets beslut om inledande av förhandlingar om ett avtal mellan EU och USA om gränsöverskridande tillgång till elektroniska bevis (Sr Damberg)
= *Riktlinjedebatt*

Avsikten med behandlingen i rådet

Vid rådsmötet den 7–8 mars ska utkastet till förhandlingsmandat behandlas och ministrarna kommer troligen att ombes att ta ställning till huruvida det kan ligga till grund för ett avtal mellan EU och USA om tillgång till e-bevisning.

Bakgrund

Kommissionen presenterade förslag till en förordning om e-bevisning respektive ett direktiv om juridiska representanter våren 2018.

Förordningen introducerar en European Production Order och European Preservation Order, dvs. en order att lämna ut respektive spara redan lagrad information. Bl.a. sociala medieföretag som Facebook och Google omfattas. En order får skickas direkt till en leverantör i en annan medlemsstat och behöver inte, som i dag, gå via myndigheterna i den andra medlemsstaten. Direktivet fastställer att samtliga tjänsteleverantörer som erbjuder sina tjänster inom EU ska utse en representant som ska vara behörig att ta emot och besvara bl.a. nämnda ordrar.

Vid rådsmötet i december nådde medlemsstaterna en överenskommelse om allmän inriktning avseende förordningen, medan förhandlingarna i rådet beträffande direktivet just har avslutats. Allmän inriktning för direktivet väntas nås vid kommande rådsmöte.

Något som aktualiserades under förhandlingarna om förordningen om e-bevisning är frågan om hur motstridiga skyldigheter som kan uppstå för tjänsteleverantörerna med hänsyn till att de kan vara underkastade såväl EU-rätten som tredjelands lag, främst amerikansk sådan, ska hanteras. En tjänsteleverantör som är etablerad i exempelvis USA, men erbjuder sina tjänster inom unionen, och som mottar en begäran om utlämnande av uppgifter enligt förslaget till förordning kan vara förhindrad att lämna ut dessa med hänsyn till främst amerikansk lagstiftning. Till detta kommer att USA har antagit en lag (den s.k. US Cloud Act) som innebär att amerikanska tjänsteleverantörer i regel ska vara skyldiga att följa en begäran från amerikanska myndigheter att lämna ut uppgifter, oavsett var sådana uppgifter finns lagrade. Detta kan komma i konflikt med europeiska regler om bl.a.

dataskydd. Samtidigt ger lagen möjligheter att ingå bilaterala avtal med andra stater om bl.a. under vilka villkor myndigheter i andra stater får begära ut elektronisk bevisning direkt från företag i USA. Den amerikanska lagstiftningen kan således påverka möjligheterna att få tillgång till elektronisk bevisning för de brottsbekämpande myndigheterna i EU. Mot bakgrund av detta har medlemsstaterna, däribland Sverige, gett sitt stöd till att kommissionen presenterar ett förhandlingsmandat avseende ett EU-gemensamt avtal med USA på detta område. Ett sådant avtal kan också tänkas komma att påverka möjligheten för amerikanska myndigheter att begära ut information från svenska tjänsteleverantörer.

Den 5 februari i år presenterade kommissionen ett utkast till förhandlingsmandat. De övergripande målen med förhandlingarna ska vara att säkerställa att den slutliga utformningen av avtalet tar itu med de lagkonflikter som kan uppstå, att skyddet för bl.a. grundläggande fri- och rättigheter och dataskydd upprätthålls samt att avtalet återspeglar och är förenligt med den slutliga utformningen av e-bevisningslagstiftningen som just nu förhandlas.

Förhandlingarna planeras att inledas redan före sommaren och utkastet är nu föremål för diskussion bland medlemsstaterna. Senast diskuterades det på tjänstemannanivå i rådet den 12 februari i år. Utkastet kommer även att behandlas på expertnivå den 1 mars.

Svensk ståndpunkt

Se vidare i bifogad promemoria.

14. Rådets beslut om bemyndigande att delta i förhandlingar om ett andra tilläggsprotokoll till konventionen om it-brottslighet

(Sr Damberg)

= *Riktlinjedebatt*

Ävsikten med behandlingen i rådet

Vid det aktuella rådsmötet den 7–8 mars ska utkastet till förhandlingsmandat behandlas och ministrarna kommer troligen att ombes att ta ställning till huruvida det kan ligga till grund för EU:s delaktighet i förhandlingarna i Europarådet.

Bakgrund

Kommissionen presenterade förslag till en förordning om e-bevisning respektive ett direktiv om juridiska representanter våren 2018. Förordningen introducerar en European Production Order och European Preservation Order, dvs. en order att lämna ut respektive spara redan lagrad information. Bl.a. sociala medieföretag som Facebook och Google omfattas. En order får skickas direkt till en leverantör i en annan medlemsstat och behöver inte, som i dag, gå via myndigheterna i den andra medlemsstaten. Direktivet fastställer att samtliga tjänsteleverantörer som erbjuder sina tjänster inom EU ska utse en representant som ska vara behörig att ta emot och besvara bl.a. nämnda ordrar. Vid rådsmötet i december nådde medlemsstaterna en överenskommelse om allmän inriktning

avseende förordningen, medan förhandlingarna i rådet beträffande direktivet just har avslutats. Allmän inriktning för direktivet väntas nås vid kommande rådsmöte.

Parallellt med dessa förhandlingar pågår arbete inom Europarådet med att ta fram ett andra tilläggsprotokoll till den s.k. Budapestkonventionen (Europarådets konvention om it-relaterad brottslighet), där bl.a. ungefär samma frågor är tänkta att regleras. Eftersom Sverige ännu inte har tillträtt konventionen (eller det första tilläggsprotokollet) får vi enbart delta i förhandlingarna som observatörer. EU är dock inte part till konventionen och har precis som Sverige endast observatörsstatus och saknar rösträtt. De enskilda medlemsstaterna kommer att behöva ratificera tilläggsprotokollet för att bli bundna av det.

Den 5 februari i år presenterade kommissionen ett utkast till förhandlingsmandat. Enligt mandatet ska det övergripande målet för förhandlingsarbetet vara att säkerställa att tilläggsprotokollen stämmer överens med EU-lagstiftningen särskilt vad gäller utredningsbefogenheter som beviljas parter utanför EU, säkerställa respekten för bl.a. grundläggande fri- och rättigheter, samt vara förenligt med förslaget till förordning om e-bevisning i dess slutliga antagna form. Det anges särskilt att EU inte bör motsätta sig att det i det andra tilläggsprotokollet införs ytterligare skyddsåtgärder och skäl för avslag än i förslaget till förordning om e-bevisning.

Förhandlingarna i Europarådet planeras att intensifieras efter sommaren och utkastet till förhandlingsmandat är nu föremål för diskussion bland medlemsstaterna. Senast diskuterades det på tjänstemannanivå den 12 februari i år. Utkastet kommer även att behandlas på expertnivå den 1 mars.

Svensk ståndpunkt

Se vidare i bifogad promemoria.

15. Förordningen om Europeiska åklagarmyndigheten: genomförande (Sr Damberg) = *Lägesrapport från kommissionen*

Avsikten med behandlingen i rådet
Lägesrapport från kommissionen

Dokument:

Det har ännu inte presenterats något dokument för behandlingen i rådet.

Tidigare dokument:

- KOM (2013) 534 Förslag till förordning om inrättande av Europeiska åklagarmyndigheten, och
- Faktapromemoria 2013/14:FPM10.

Tidigare behandlad vid samråd med EU-nämnden:

4 oktober 2013, 28 februari 2014, 28 maj 2014, 3 oktober 2014, 6 mars 2015, 12 juni 2015, 2 oktober 2015, 27 november 2015, 4 mars 2016, 3 juni 2016, 7 oktober 2016, 8 mars 2017,

2 juni 2017, 6 oktober 2017, 2 mars 2018, 1 juni 2018, 5 oktober 2018 och 30 november 2018.

Tidigare behandlad vid överläggning med, eller information till, riksdagsutskott:

14 februari 2013 (info. JuU), 3 oktober 2013 (info. JuU), 27 februari 2014 (info. JuU), 25 mars 2014 (överläggning JuU), 25 maj 2014 (info. JuU), oktober 2014 (skriftlig info. JuU), 12 februari 2015 (info. JuU), 7 maj 2015 (överläggning JuU), 9 juni 2015 (info. KU), 11 juni 2015 (info. JuU), 1 oktober 2015 (info. JuU), 26 november 2015 (info. JuU), 2 februari 2016 (info. JuU), 3 mars 2016 (info. JuU), 4 oktober 2016 (info. JuU), 10 november 2016 (överläggning JuU), 1 juni 2017 (info. JuU), 3 oktober 2017 (info. JuU), 1 mars 2018 (info. JuU), 31 maj 2018 (info. JuU), 4 oktober 2018 (info. JuU), 29 november 2018 (info. JuU).

Bakgrund

Förordningen om inrättande av en europeisk åklagarmyndighet (Eppo) antogs vid RIF-rådet den 12 oktober 2017. Med undantag för de länder som har valt att på olika sätt stå utanför det straffrättsliga samarbetet, det vill säga Danmark, Irland och Storbritannien, har i dagsläget samtliga medlemsstater förutom Ungern, Polen och Sverige anslutit sig till Eppo. Medlemsstater som väljer att stå utanför Eppo samarbetet har möjlighet att ansluta sig i efterhand.

Det är tänkt att inrättandet av Eppo ska ta minst tre år, dvs. att Eppo ska kunna vara operativt till hösten 2020. Det förväntas att ett antal juridiska och organisatoriska åtgärder kommer att vidtas under de närmaste åren för att Eppo ska kunna bli operativ. För närvarande pågår rekryteringen av den europeiska chefsåklagaren. Vidare pågår det bl.a. arbete med att ta fram ett förslag till anställningsförfarande för de europeiska åklagarna, arbete med att hitta ett så bra ärendehanteringssystem som möjligt och förberedande arbete angående upphandling av den byggnad där Eppo ska ha sitt säte.

Såsom ej deltagande har Sverige inte rösträtt i frågor om inrättandet av Eppo, men har ett intresse av att säkerställa att förhållandet mellan Eppo och icke deltagande medlemsstater regleras på ett effektivt sätt.

16. Övriga frågor (Sr Johansson, Sr Damberg)

Det har ännu inte presenterats några övriga frågor.

I anslutning till rådets möte:

Möte i GEMENSAMMA KOMMITTEN (torsdagen den 7 mars kl. 10.00)

1. Förordning om ändring av förordningen om en europeisk gräns- och kustbevakning (Sr Damberg)

= *Lägesrapport*

Se rådets dagordning, punkten 3.

2. Övriga frågor (Sr Johansson, sr Damberg)

- Aktuella lagstiftningsförslag

= *Information från ordförandeskapet*

Avsikten med behandling i rådet:

Information från ordförandeskapet om aktuella lagstiftningsförslag.